

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. januar 2020
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Victoria Maria Ljunggren
Sagsnr.: 2019-0030-2402
Dok.: 1335347

Hermed sendes supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 149 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. august 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Kjer Hansen (V).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 149 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oversende resultatet af nabotjekket af persondataforordningen (GDPR), samt redegøre for, hvordan regeringen vil følge op på den kritik, der har været rejst af implementeringen af persondataforordningen? Der henvises til REU Alm. del – svar på spm. 444 (2018-19, 1. samling).”

Svar:

1. Det fremgår af Justitsministeriets besvarelse den 12. september 2019 af REU spørgsmål 149 (Alm. del), at ministeriet ville iværksætte indhentelse af oplysninger fra visse andre EU-lande om, hvordan disse lande har implementeret databeskyttelsesforordningen i forhold til mindre virksomheder og frivillige foreninger. De nævnte oplysninger er nu indhentet, og Justitsministeriet vender hermed tilbage til Retsudvalget.

2. Det kan oplyses, at Justitsministeriet har indhentet de nævnte oplysninger fra Sverige, Tyskland, Polen, Nederlandene og Tjekkiet. Landene er udvalgt for at sikre et bredt udsnit af de forskellige EU-lande.

Justitsministeriet har anmodet de pågældende lande om at oplyse, om der i deres nationale retsorden er fastsat mindre byrdefulde regler end databeskyttelsesforordningens udgangspunkt i forhold til mindre virksomheder og frivillige foreningers behandling af personoplysninger. Landene er samtidig blevet bedt om at oplyse, om der fra deres nationale tilsynsmyndighed eller domstolene er eksempler på praksis, hvor reglerne er blevet håndhævet mindre byrdefuldt over for mindre virksomheder og frivillige foreninger.

3. Justitsministeriet har modtaget svar fra alle de adspurgte lande.

Ingen af de adspurgte lande ses at have indført lempeligere regler for mindre virksomheder og frivillige foreninger.

De polske myndigheder har oplyst, at mikrovirksomheder og visse foreninger i særlige situationer kan opfylde en del af oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 13 ved at fremvise de oplysninger, der skal gives efter bestemmelsen, på et synligt sted i et forretningslokale eller på en hjemmeside.

Justitsministeriet forstår den polske regel således, at den er et udtryk for fastlæggelsen af en fremgangsmåde for opfyldelse af (en del) af oplysningspligten i artikel 13, og den vurderes derfor ikke at være udtryk for en egentlig lempelse af selve kravene til opfyldelse af oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13. I Danmark er der ingen specifikke krav om, at oplysningerne i visse situationer skal gives i et bestemt format. Den dataansvarlige må således vurdere, hvordan oplysningerne mest hensigtsmæssigt gives til den registrerede. Oplysningspligten indebærer dog, at den dataansvarlige på eget initiativ skal tage aktive skridt til at *give* oplysningerne til den registrerede, hvilket f.eks. kan ske ved et ”auto-svar”, når man sender en mail til en virksomhed eller forening. I den forbindelse kan det desuden oplyses, at det fremgår af databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 13, at tilsynsmyndighederne ved anvendelsen af forordningen skal tage hensyn til de dataansvarliges størrelse.

Ingen af de adspurgte lande har oplyst om eksempler på national praksis, hvorefter reglerne specifikt over for små virksomheder og frivillige foreninger er blevet håndhævet mindre byrdefuldt, end over for større dataansvarlige.

Derudover har de adspurgte lande tilkendegivet, at databeskyttelsesforordningens implikationer for mindre virksomheder og frivillige foreninger ligeledes har stort fokus hos dem.

4. For så vidt angår mindre virksomheder og frivillige foreninger, giver svarene fra de adspurgte lande et overordnet billede af, at databeskyttelsesforordningen er implementeret på samme måde i EU-landene.

Svarene tegner samtidig et billede af, at databeskyttelsesreglernes hensigtsmæssighed har stort fokus på tværs af EU-landene. Jeg kan i den forbindelse henvise til mine svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 253 (Alm. del) og Europaudvalgets spørgsmål nr. 104 (Alm. del).

Det kan herudover oplyses, at Justitsministeriet på baggrund af en række henvendelser fra foreningslivet i december 2018 offentliggjorde ’Vejledning med ofte stillede spørgsmål om frivillige foreningers behandling af personoplysninger’.